

Utdrag ur Oscars brev från Japan och Korea som bör stanna inom familjen.

Frankfurt den 6/7. Det tog inte fullt 4 timmar att flyga hit. Härlig resa. Vårt plan hann upp det första. Vi ha just haft middag och flyger inom inom en halv timma igen. Det blir DC. plan. Efter Frankfurt hade vi en 8 timmars färd i DC 6. Strålände väder över moln. Vi stannar här 2 tim. Kl. 1 fortsätter vi med plan till Massachuset och sedan till San Francisco. Vi har trevliga kamrater i kontingenten. Den 7. Efter 9 1/2 timmar från Azorona kom vi hit till Springfield. Stannar 2 tim. och fortsätter till San. F. Utmärkt resa. Den 9. det tog 12 timmar och 16 min. från Travis nära San. F. till Hickam nära Honolulu. Strålände väder. Vi stannade en natt och en dag. Reser i kväll. Efter 24 tim. är vi i Tokyo. ~~Den 22~~ Tråkigt att jag inte hann nå Dodo med brev, men det var omöjligt, vara i A. och inte ens kunna tala med dem i telefon. Hade jag haft telefonnumret med mej hade det gått.

Den 13. Det är en som en dröm. För en vevka sedan var jag hos dej i Sthlm. och nu är jag i Tokyo. Vi anlände hit lördag den 11 ungefär 4,30 lokal tid. Det tog oss omkring 8 timmar från Wake Island. Vi kom hit efter 10 timmar 6 minuter från Honolulu och det var ungefär vid fyratiden på morron. En ö som endast användes för militära ändamål. Jag kunde inte ens köpa ett brev-kort och sända dej. Vi hade nedast mat och sedan fortsatte vi. Resan har alltså gått oerhört snabbt. Vi brukade endast stanna för mat och någon gång för dusch. På Anzorerna i Atlanten stannade vi en natt och vid Travis även en natt. Den enda platsen vi stannade längre, under hela resan, var Honolulu. Där var vi ett dygn. Vad det var skönt att få ligga i en ordentlig säng efter att ha suttit så länge på planet. Vi hade alltså endag för sightseeing i Honolulu. Kodak-affären brukade ha en dag i veckan för inhemska danser med flickor i nationaldräkter. Jag fick alltså ett ensatående tillfälle att filma några av dessa danser. Vi såg en pineapple fabrik som hade 6,000 arbetare anställda. Vi fick dricka så mycket saft vi ville och likaså äta pinappleskivor tills vi blev mätta. Så åkte vi omkring och besåg omgivningarna. Amerikanarna ställde två bussar till vårt förfogande. Alla svenskarna var stormförtjusta över besöket i Honolulu. I går besökte jag två gudstjänster i Tokyo Chapel Center där U.S.-styrkorna ha sina möten. Mycket folk och goda sammankomster. På em. fick vi en del tunna kläder vilket var mycket behövt, ty vi ha svettats i våra uniformer. Vi ha dock fått gå utan vapenrock. Vi få fritt tills torsdag morron, för vi måste ta igen oss efter resan.

Den 20. På Wake Island såg vi semesterfarare 58 personer som senare steg på ett plan som förolyckades. När man tänker på att det lika gott kunde ha varit vårt plan, så kan man ej nog tacka Gud för trygg resa ända hit.

Connely telegraferade till Gerda och Egron att jag anlände och bjöd dem ~~kom~~ vara deras gäster. Egron kom ensam på torsdag och reste först på måndag. Resan var för dyr för att hela familjen skulle kunna resa, det tog en hel dag med tåg. Jag betalade sedan Egrons resa. På lördag hade jag fritt och då besåg vi stan. Vi var och åt kinesmat två gånger på en ~~kinesrestaurang~~ kinesrestaurant. Vi hörde Kagawa predika i Union Church. Ja det var en intressant och givande dag.

Den 22. Vi ha det bra på hotellet. Jag har eget rum med telefon och dusch. Maten på hotellet är bra och billig. På fm. kl. 10 är jag med på en engelsk lektion, mest militära termer. Därefter är det föredrag (av en f.d. amerikansk Missionär, om Korea.) Eftermiddagarana använder jag med att översätta kinesiska facktermer. Jag översätter så att Nordmark och Leffler även får hjälp. Vi kommer i dag att få tillfällig hjälp av en kines.

Jag har nyligen testat en furir Olsson i kinesiska och engelska. Bernstein i frälsningsarmen testade honom i koreanska och japanska. På vår rekommendation blev han tolk och kapten. I går hade vi Cocktail Party för vår Kommission. Generalen talade och sa att vi kommer troligen att inom tio dagar fortsätta till Korea. Jag talad med Generalen för att amerikanarna ville intervjua mej om Kommunistkina och kaplanerna vill att jag skall tala på några möten. Vi måste vara politiskt och ~~neutrala~~ religiöst neutrala. Detta gäller dock först i Korea. Generalen lade bort titlarna med mej! De högre office rarna är mycket vänliga och sympatiska.

Den 27/7. I dag är det en historisk dag-stilleståndet har undertecknats efter 3 års krig. Man har anledning att vara tacksam häröver, ty dagligen har kriget krävt många liv. Å andra sidan får man hoppas att det inte betyder förberedelser till en ännu större kraftansträngning, i framtiden någon annan stans i världen. Den 24 och 25 besökte jag den historiska och natursköna platsen Nikko. Var där två dagar och besökte Kegon-vattenfallet buddisttemplet m.m. Stannade en natt på ett japanskt hotell, rent och billigt, levde på japanskt vis. Vår dagordning i kväll omtalar att vår kommission flyger den 29/7 kl. 9 fm. till Korea. Vi ha endast en dag kvar här på hotellet. Här ha vi det strålande i Korea komma vi att bo i tält. Den 29. I dag kl. 6.30 fm. lämnar vi Tokyo för att flyga till Kore. Vi komma att använda två plan Bernsten och jag kommer att i början åtminstone vara på högkvateret i Panmonjon. Våra och Schweizarnas högsta befäl kommer att vara där. Vi ska bo i tält. De andra tolkarna placeras på olika platser en del ambulerer. Kl. 5 väcktes vi och kl. 6 hade ~~flygfältet~~ tog oss 1 1/2 timma i Tokyo att åka ut till flygfältet. Så hade vi 2 C 54 tillhörande U.S.A.F. Flygresan mellan Tokyo och Seoul varade ungefär 4 timmar. Det är fantastiskt hur kuperat Korea ändå är. Vi hade utmärkt väder. Flera hus i Seoul visade fortfarande skador efter bombning. Vid flygfältet möttes vi av en del storgubbar. Det blev mycken fotografering av. Så fördes vi i fyra bilar och 4 trucks märkta med blågula flaggor till Munsan och den här platsen, som ligger mellan Panmonjon och Munsan, där en f.d. huvudstridslinje gått. På vägen såg vi hur en stor järnvägsbro fullständigt bombats sönder. 1,500 amerikanare had arbetat för att få platsen iordning för oss. Nio personer hade under arbetet fått släppa livet till på grund av minor och granater som exploderat. Det är fortfarande förbud för oss att gå "utanför lägret" eftersom det fortfarande finns minor som inte oskadats. Helikopter flyger ofta över oss. Två medförande amerikanska och engelska samt sydkoreanska officerare, som landade hos oss. Vi såg från ett berg en kyrkogård med en massa vita kors. Det är underligt att striden höll på för fullt bara för några dagar sedan. Engelsmännen firade stilleståndet med att dricka men amerikanerna och andra nationer firade inte vapenvilan. På grund av den i Västern bestämda politikern får amerikanerna ej anfälla även om det skulle vara till deras fördel. Kommunisterna tar fördel härav och anfäller. Rätt stora förluster har gjorts på ~~den~~ F.N:s sida på grund härav. Amerikanernas känslor är rätt starka och allmänna då det gäller ett ogillande av denna politik. Amerikanerna har ordnat det mycket bra åt oss. Vi ha 3 mål om dagen kaffe få vi gratis när som helst på dygnet. Dusch ha vi tillgång till också. I morron börjar vi gymnastik (underbart tycker jag, det gör min karl stor nytta!!!!) Vi bor temporert här. Dom håller på att bygga i Panmonjon. Den andra schweiziska delagationen anländer till Tokyo just innan vi lämnade. De väntas hit om några dagar. Ungefär samtidigt reser våra teams ut med kontroll-officerare, och tolkare. Bernsten och jag kommer att stanna på Högkvateret tills vidare. I Tokyo hade vi lektioner i engelska och Dr Kerr föreläste om koreansk historia, etc. Han var under många år missionär i Korea och är nu läzare i U.S. armen. Två gånger var jag hos "Ps ykological War" radioutsändning till kommunister i Kora och Kina. Jag talade om mina erfarenheter hos kommunisterna och sedan framställde de frågor. Vår högste chef gav mej tillåtelse. Inom 4 kilometer blir det "ingen mans land" ~~och~~ vid själva fronten Amerikanerna spränger fästningar inom detta område och flyttar ut sina truppe därifrån. Inte många tror att det hela kan ordnas mellan de stridande. En del profeterar att vi blir kvar endast 3 månader. Detta är givetvis inget annat än gissningar. Jag tror att vi ha längre än så.

Hinner inte läsa igenom detta skall gå och vaka nu. Fortsättning följer
Hälsningar till er alla tee. Skall sända en kopia till David sedan.

RMS
9/10

Den 4 aug. Vi är 14 km. från den plats där fredsunderhandlingarna pågår. Det är två kommissioner-Militärer och N N S C- zom håller sammanträdet ~~xxxxx~~ Lördagen den 1 aug. hölls första sammanträdet med medlemmar från de fyra nationerna. Alltså utom Sverige och Schweiz var även Polen och Checkoslovakien representerade. Jag filmade generalerna då de lämnade. Sedan har sammanträden förekommit varje dag. Vi tolkar får vara med var sin gång. Jag börjar i morron. Det behövs inte tolkas från vår sida. Engelska användes mest. Polacker och Checker har delegationer på 300 man. De ha allting med sej och klarar sej själva. Likväl är det alldeles för stora kommissioner i jämförelse med våra. De kommer att ta alla bostäder i Panmunjon så vi måste troligen stanna kvar här. Här mår vi gott i våra tält bland bergen. Helikopter flyger ständigt över oss och truckskonvojer fara förbi med utväxling av sårade. Jag håller på att översätta termer (militära) och översättningen kommer inte bara att hjälpa svenska utan även schweiziska tolkar. De ha 6 katolska missionärer varav 2 är tolkar för koreanska. Det är många svåra problem då det gäller kommissionens arbete men vi få hoppas det bästa. I söndags hade vi Korum som leddes av F.älsningsarmens brigadör. Överste Ingvarsson utbringade ett Gud bevara konungen och fädernas landet. Vi är 6 tolkar och 2 från F.N. i vårt tält. Det är anmärkningsvärt att ingen av oss röker. Ett par tre dricker men inte så farligt. Det är en god anda hos oss. Överste Johansson har givit oss tolkar en fin eloge. Han sade bl. a. att "vivar goda soldater, det är det bästa en militär vet, men han menade att vi skötte oss bra, på olika sätt.

Den 8. Alla tolkar skall norr över, jag menar de kinesiska utom jag som ensam blir kvar här på högkvarteret här i Panmunjon. Det kan tänkas att jag blir utskickad med någon kontrollöfficer om något ömtåligt läge kräver underhandlingar. En kväll kom general Mohn in i vårt tält. Han frågade om översättning av ordet "repatriation". Vi svarade honom. Jag passade då på att visa honom min engelsk-kinesiska översättning av militära termer. Jag hade 11 maskinskrivna ark. Jag hade inte hunnit längre då. Han skulle hämta några dokument och tog mina papper med sej. De andra gick på bio medan jag arbetade vidare med mina översättningar. Kl. 9 på kvällen kom han igen och visade mej den officiella tolkningen av ordet "repatriation". Jag förklarade de kinesiska tecknen för honom. Så kom general Grafström vår högste chef- in i vårt tält medan de andra tolkarna var inne. Han sade att Mohn hade visat honom mina papper och han hade läst igenom allt. Han sa att han kom säskilt för att tacka mej för att jag nedlagt så mycket arbete. Valet av de olika uttrycken tyckte han var mycket bra. Tolkarna borde kunna få stor hjälp av mitt arbete, de kunna hänvisa till de kinesiska skrivtecknen. Detta tack gällde mej personligen, ty de andra hade inte varit mej behjälplig. De schweiziska tolkarna använder mian listor också. Dr Reider (make till Dodos musiklärarinna i Kina) tyckte att mina listor var så bra så 4 av hans tolkar fick skriva av dem. 3 har arbetat intensivt, för att få så mycket i ordning och skall fortsätta något lugnare med resten. Det är roligt då sådant intensivt arbete uppskattas av våra högsta generaler. söder

Den 9. De senaste dagarna har krigsfångar utväxlats. Omkring 400 från ~~XXXX~~ och dagligen och långt mindre från norr, d.v.s. amerikanare. Ambulanser och helikoptrar samt bilar har varit flitiga att forsla de sårade. Trucks fulla med kineser och nordkoreaner passerar oss dagligen. De sjunga sina kommunistlåtar och kasta ut sina propagandabald såsom "realister du skall gå hem o.s.v." Så kastar de bort sina amerikanska kläder och fina kängor på gatorna. Vid framkomsten till överlämningsplatsen ha de bara sina underbyxor på. I dag passerade 400 kommunistkvinnor. En svensk kvinnlig korrespondent såg dem vid slutstationen. De hade kastat sina yttre kläder förstört allt som fanns i trucken (lastbilen) och utträttat sina behov i trucken. Dessa kommunister är helt enkelt fanatiska. Amerikanerna säger att de är galna och det ha de rätt i. Amerikanerna säger förkasta den politik som UN och FN tidigare följt, nämligen att endast försvara sej mot kommunisterna och ej anfälla. Om stilleståndet kommer att brytas av någon anledning kommer amerikanerna att slåss utan restriktioner. Sigman Ree har lovat att inte ställa till bråk de första 90 dagarna efter stilleståndets undertecknande. Man vet ej hur det blir seän.

Den 12. I dag har alla 10 teams farit både till norr och söder. Det har varit mycket parlamentariskt innan ett sådant beslut fattades. Våra generaler har en god insatts härvidlag. Det är inte lätt att underhandla med kommunisterna. Grafström gav oss i går kväll en intressant orientering angående problemställningen vid konferensbrodet. Det är vår att vi har diplomater som högsta ledare på vår

sida. I går skulle indentdiferingskort för vår och en annan teams vara klara. Rätt mycker kinesiska måste fyllas i. Öberg hjälpte mej med att ge dem namn, alltså ett kinesiskt namn, och så skulle de olika graderna fyllas i uppgifterna m.m.m.m. Allt skulle vara färdigt inom en mycket kort tid, ibland inom några timmar. Jag har inte arbetat sånder sådan press på länge. När allt var klart godkände inte Nordkorea det tryckta formuläret. Nu måste allt skrivas om igen när nya kort kommer. Det blir inte så mycket arbete för vi kopiera vad som redan skrivits men jag måste göra det ensam. Jag är kvar på högkvateret.

21. Jag har nu gett bortåt 80 personer kinesiska namn. Det är en viss spänning att få veta vad man heter på ett annat språk, särskilt som en viss karaktäristik lämnas. Just nu håller jag på och översätter och studerar Armistice Agreement. Detta dokument finns på kinesiska, koreanska och engelska och omfattar omkring 40 sidor. Man måste väl känna till innehållet för att kunna vara tolk. Jag är på första rörliga teamet med överste Johansson som ledare. Vi ska fara ut på 2 timmars varsel men vi återvänder till Högkvateret efter fullbordat arbete. Den polska representanten vid konferensbordet gör allt för att förhålla tiden, så där pratas mycket strunt och framstegen är ej stora. Vi torde flytta till Panmonjon i slutet av veckan. Amerikanarna gör iordning ett område med tält där för NNSC. Vi har haft några varma dagar, vi svettas fast vi bara har gymnastik-öyxor på oss i tältet. Så fort vi går ut måste vi ha våra långa byxor på oss förstås. I går kväll hörde jag svensk utsändning från Holsbybrunnkursen.

Jag har inte skrivit på några dagar. Anklagelser har kommit från tre fångläger i Sydkorea och tre rörliga teams sändes ut. Vi fesa till Mjörn River Bridge holding camp varje dag 8,30 fm. och återvänder 18,00. Första gången vi reste till denna plats var den 25 aug. och sedan ha vi varit där varje dag. I dag är det söndag och vi har tagit oss fritt. Platsen ligger en halv timmas biltesa härifrån. Vi ha våra sammanträden i tält i fånglägret. En polack är ordförande. Första två dagarna användes för rapport från en kinesisk representant i Joint Red Cross Sub-Team. I damma teams fanns en Nordkorean, 1 sydkorean och en neglesman. Kinesen och Nordkoreanen är politiska agitatorer och framställer då anklagelser mot amerikanarna som säges ha hindrat dem i deras arbete bland fångarna och använt tårgasbomber mot fångar och slagit den kinesiska representanten, med sitt gevär. Ungefär så lyder anklagelserna. Jag fick översätta kinesen. Han var från Peking och jag kunde klara hans dialekt. Språket var inre det lättaste. Jag översatte till engleska, sedan översatte andra till tyska polska och ibland något annat språk. Kommunisterna ville helst att tyska skulle vara förhandlingsspråket fastän det slutliga protokollet skulle vara på engelska. En väldig språkföribistring. Efter hans långa och långt ifrån klart framställda rapport framställdes frågor till kinesen. Jag översatte då från kinesiska till engelska och tillbaka till kinesiska. Det var som en riktig rättegång. Därefter kom den koreanska rapporten och Bernsten frälsningsofficern översatte. Han hade svårt att uppfatta vad på koreanska det var rätt många år sedan han var i Korea som missionär och hans engelska uttal har ett strakt svenskt accent. Det var inte lätt att förstå hans engelska så de frågade flera gånger vad meningen var. Jag valdes i kommittén som skulle skriva protokollet på engelska, delvis grundat på en tysk översättning och mina engelska anteckningar. Det är ingen lätt uppgift att tillfredställa representanter för 4 nationer-kommunister och västern. Vi gör framsteg men det går sakta. På kvällen hade jag jobbigt att renskriva anteckningarna höll på till klockan 12 på natten. Schweizarna och jag kommer att hjälpas åt hädanefter så arbetet blir fördelat och blir mindre betungande.

Alla rapporter svar på frågor ska i minsta detalj upptecknas i protokollet. Schweizarna svarade för några protokoll i början men det blev för jobbigt. De delade upp det i två kommittéer som skulle skriva ett protokoll var annan dag. En polack och jag blev en kommitté och vi måste ha protokollet för en dag färdigt nästa dag. Han kunde tyska men dålig engelska, jag dålig tyska men skaplig engelska. Två kvällar arbetade jag ensam till kl. 1 och halv två. Att få protokollet färdiga måste vi anlita en amerikansk maskinskrivare. Jag dikterade och han skrev, ner det i 6 ex. Det är omöjligt att få representanter för 4 nationer att antaga dem utan ändringar. Sista protokollet för en enda dag var på 15 sidor med text på varje rad, d.v.s. ett enda radavstånd. Alla detaljer måste vara med. Utesluter man något mindre viktigt som någon sagt så anmärker man. Varje gång ett protokoll antages andas jag lättare. Nu på söndag har jag tillsammans med en annan svensk gjort iordning sista protokollet. I dag är nämligen 33 dje fångutväxlingen dagen och därmed den sista. Vi ha hört alla vittnen.

kontinuerliga för få minnelse kopiera, jag kommer inte. Högkvateret. Hallen.

24/10 1953

I morron ska de sista två protokollen granskas. Sedan skall en sammanfattning göras av alltsammans om det nu är möjligt att få en enig rapport. Kommunisterna anklagelser mot amerikanerna saknar bindande kraft. De röda har inte lytt reglerna i lägren och velat skapa "incidents" och därigenom försvåra amerikanernas arbete och samtidigt gäller det att hos krigsfångarna skapa hat mot amerikanerna. Sådana förvecklingar har inte förekommit i NordKorea, ty FN representanterna har fått instruktioner att lyda de lokalreglerna i de rödas fångläger. Detta arbete är nog färdigt för den här gången. Det har varit jobbigt men mycket intressant.

den 12/9. Vi ha nu flyttat vår Kommission från Advace Camp till Panmujon som du ser av brevet. Det skedde den 10 sept. Amerikanerna har byggt en ny tältstad alldeles vid demarkationslinjen. (Ett vitt band visar att 2 km. på vardera sidan utgör den demilitariserade zonen) Oscar har sänt hem en film där han står och håller i detta vita band "sekr." "anmärkning!!!) Vi ser från denna höjd fredspagodan. Namnet är missgivande eftersom det handlar om ett större envåningshus. Det är där som Military Armistice Commission och Neutral Nations Supervisory Commission håller sina sammanträden. Amerikanerna har arbetat oerhört för att få iordning denna tältstad. Den svenska och Schweiziska avdelningen av NNSC bor här. Befälet för de indiska trupperna bor även här. Så har ännu en svensk reptarieringskommission anlänt. De ha varit i Tokyo fem dagar. Jag gick till flyget vid deras ankomst och filmade grabbarna. Träffade Nyström, Hill och Samuelsson. Hill som tillhör pingsförsamlingen är rätt gammal så jag undrar hur han kommer att klara kinesiskan. Vi bor i ett tält rätt nära varandra. Det är roligt att flera svenskar har kommit. Vi äter i samma matsal. De börjar sitt arbete den 25/9. Amerikanerna har arbetat både natt och dag för att få en ny tältstad färdig för över 20,000 krigsfångar som ej vill återvända till NordKorea och Kina. Våra svenskar kommer att fara dit varje dag i bussar och återvända hit på kvällen. De indiska trupperna sägs vara "smarta". I går gjorde en kommitte vissa förberedelser där. Krigsfångarna spottade och kastade stenar på polackerna. Zvenskarna och schweizarna saluterades. De menar att polackerna och checkarna arbeta för att göra dem till kommunister, och därför tycker fångarna ej om dem. De neutrala skall övervaka att kommunisterna inte hotar fångarna för att få dem tillbaka. Hotet kan bestå i att göra något åt släktingarna därefter. Vi ha haft två sensationer. Larsson en svensk tolk i koreanska i Syd Korea har slagits av en amerikan. Han lär visst stått på sej då det gällde att sända ett telegram. Han kommer hit i dag och Sjöholm ersätter honom. På måndag blir det förhör eller rättegång därnere, då Larsson måste infinna sej. När ett annat "Team" återvände från Syd-Korea passade en polsk tolk på och hoppade av. Han bad Amerikanerna om asylrätt och fördes bort i deras jeep. En polsk överste var med i teamet. Han påstår att amerikanerna kidnappat honom. Det är inte så, han har haft nog av kommunismen och övergått till den amerikanska sidan.

Vårt rörliga Team arbetade två veckor i Imjin River Bridge Holding Camp. Mycket arbetsamma dagar, eftersom jag fick svara för det engelska protokollet varannan dag. Det var långt och måste innehålla nästan allt som sades. Omedelbart efter detta upphörde tog Bernstein (frälsningsofficern) och jag ut med "Identiteskorterna" 77 stycken för vår kommission. Han fyllde i Koreanska och jag kinesiska namn och grader funktioner etc. av alla i kommissionen. Vi ha använt många timmar till att skapa till namn för alla dessa. De ha tryckt i vår Bulletin 38 i följd en längre tid. Vi ha samtidigt gjort en svensk översättning av alla namn. Detta gör uppgiften så mycket svårare. Namnen på våra högsta officerare (generaler) Grafström och Mohn- kommer att användas i officiella handlingar på kinesiska och koreanska. Namnen är karaktäristiska för vederbörandes personlighet och uppgift. Så behandlas alla andra medlemmar i Kommissionen. I går skrev jag sista namnlistan för tidningen och samtidigt sista identitetskortet. Nyström sade att jag arbetat mycket med kinesiska språket och han ville dra nytta av det. Nyström hade läst om detta i svenska tidningar. Normark gjorde inte ett dugg åt ordlistan. När den var färdig kopierade han av engelskan medan jag fyllde i kinesiskan. Uppgiften i tidningen gav han till den som avfattade artikeln. (Ni kanske läst om det i tidningen hur Nordmark skrev om hur de arbetade hårt med översättningen han och kapten Rinell!!! Nordmark fotografi var i Expressen tror jag det var. Hur kan en f.d. missionär ljuga så och framhålla sej på det där sättet då han INGET gjort åt översättningen. Stror skillnad på min Oscar och Nordmark!!!!!!!)

21/9 I går kväll sades det att Bernsten och jag hade fått hedersomnämning av general Ingvarsson ~~xxxxxxx~~ i rapport hem till Försvarsstaben. Det var vår insats som tolkar i det rörliga teamet som arbetade två veckor vid River Bridge Camp. Utom tolkning av kinesiska skrev jag då flera långa protokoll på engelska. Det var jobbigt men intressant. Nu får man även ett erkännande inför Försvarsstaben! I går efter gudstjänsten besökte vi Panminjon-byn. Vi fann bara kinesiska soldater där. På hemvägen möttes Bernsten och jag av en jeep. Högsta chefen för svenska reparationskommissionen hade fått ett skrivet tal från den indiska generalen Call. Deras tre tolkar var borta så vi kallades till den svenska generalen. Han bad oss hämta och översätta talet från den indiska generalen Omedelbart åkte vi till det indiska lägret vid den nya tältstaden för krigsfångar som vägrade att resa till sina resp. hemländer. De indiska trupperna hade sina tält i närheten där vi var. Det var första gången jag sett den nya tältstaden - ett jätteföretag som amerikanerna arbetat med både dag och natt, medan vi var i Advance Camp. En del fångar hade redan anlänt från andra fångläger. De hade målat tälttaken: "Kommunistbanditer!" "Tillbaka till Formosa" etc. När vi anlände till de indiska truppernas läger, hörde vi att generalen flyttat sitt huvudkvarter bara några steg från den platsen där vi bor och varifrån vi kom! Vi återvände tacksamma för att ha fått se den nya tältstaden för reparationsfångar. Den indiska generalen var mycket artig, talade perfekt engelska och bad oss översätta det skrivna talet.

Den 27/9 Jag har haft en arbetsam vecka i "fredspagodan". Det tredje teamets rapport har tryckts. Den gick på 200 sidor. Ändå fattas några översättningar. Jag har tagit hand om denna del i sekretariatet. En stor fråga har avgjorts. Nordkoreaner och kineser kallar Korea för Chosen och Sydkorea för Han-Kuo. Sydkorea kallar dessutom United Nations Command för "internationella allierade styrkor". Detta har länge varit ett problem men det aktualiserades emedan viss handling skulle tryckas nu på kinesiska och koreanska. Kapten Thillander visade på 4 möjliga lösningar 1) Använda det engelska namnet för Korea. Detta var ju uteslutet bland så pass nationalistiskt betonade sidor. 2) Skriva båda sidors benämningar över varandra. Sydkorea var med om detta. 3) Skriva två separata upplagor med en skillnad, nämligen dessa två benämningar. 4) Nordkorea sade att vi antaga Sydkoreas namn på UNC, om det går med på att kalla Korea för Chosen. Thellander föreslog 2) men sekretariatet beslutade sej för 4) eller kompromissförslaget. Den svenska ordinarie representanten överstelöjtnat Boman var inte med på mötet men hans ställföreträdare Polacken och checken frågade om jag medde. at tolkarna från Nord och Sydkorea, detta beslut. Jag svarade "nej jag har inte hört talas om något beslut". Boman var då närvarande. De andra sade att beslutet hade fattats en vecka tidigare. Jag svarade att ett sådant beslut är ~~omöjligt~~ omöjligt att genomföra ty benämningen för UNC är ej viktig, däremot namnet för Korea. Tolkarna hade annan översättning och skulle inte komma tillbaka förrän efter flera dagar. Nu gav man order att kalla dem nästa morron. (dey var måndag morron) På fredagen före gick jag till general Grafström och visade honom några kort jag tagit på honom. Han gav mej ett stort fotografi på sej med sin namnteckning. Jag passade på att ~~ä~~ och sade att det där kompromissförslaget om namn på Korea går inte att realisera. Hela kampen gäller dessa symboliska namn och Sydkorea går aldrig med på det. Det gäller att handla omedelbart, ty det är order att trycka förhandlingarna på detta sätt. General Grafström sade att vi måste ha separata upplagor för var sida med sina egna beteckningar. Detta har gjorts tidigare i Armistice Agreement. "Be Boman komma" sa generalen. Han fick säkerligen dessa instruktioner När vi sedan kom till "fredspagodan" ville den andra sidan köra igenom ~~för~~ beslutet. Boman sade att han inte kunde gå med på det. De och deras generall skällde på Boman att han inte följde redan fattade beslut. Boman talade sedan med Grafström och han med den checkiska ordföranden. Det blev beslutat att trycka två upplagor med var sin benämning, på Korea. När generalen sagt detta kastades det redan fattade beslutet omkull. De röda fick ej sin vilja igenom. Sydkorea gillar utgången. När det nya beslutet fattades om två upplagor med var sitt namn för Korea ringde jag upp tolkarna vid Base Camp d.v.s. amerikanska sidan och dom var glada över beslutet. Jag reste dit på em. och förklarade hela ~~för~~ förloppet. De röda ville överrumpla oss och hade troligen lyckats i början om inte jag hade stått på mej hos generalen och Boman. Det ursprungliga beslutet hade ställt svenskarna i ett mycket dåligt dager hos FN-sidan. Det var spännande men jag är glad åt utgången.